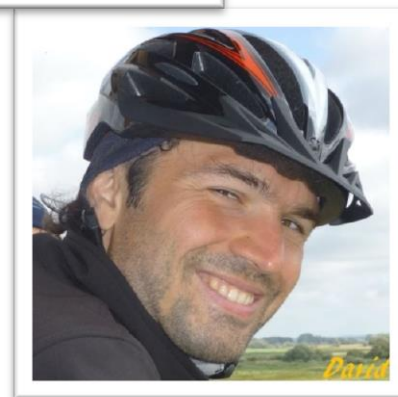
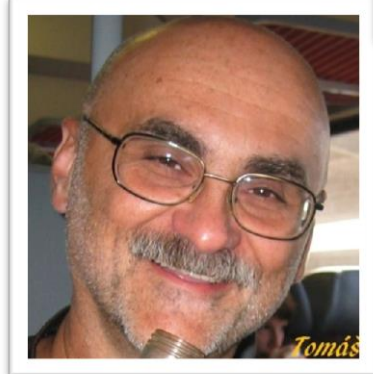
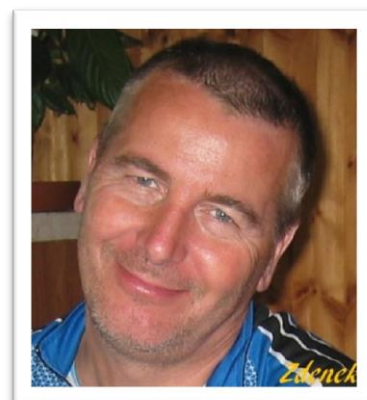

Cyklovandr pátek 15. – neděle 24. srpna 2014

Z České republiky až k Baltskému moři

Tentokrát jsme se rozhodli pro poněkud náročnější cyklotrasu. Vydáváme se z Liberce podél hranic Polska a Německa až k pobřeží Baltského moře.

Tomáš, Šárka, Petr a Radka vyjíždíme v pátek brzy ráno vlakem 3.37 z Ostravy do Pardubic a dále do Liberce. Vlak má však zpoždění a tak o 4 minuty nestihneme přípoj do Liberce. Čekací dobu na nádraží si zkracujeme hraním karet. Mezitím Zdeněk s Barčou, vyjížděli z Ostravy o něco dříve a David s Petřou, Katkou a Vaškem už do Liberce dojezdí a na ostatní budou muset

počkat. Do Liberce přijíždíme až okolo poledne a dáváme si sraz s ostatními u Globusu. Odtud už odjíždíme skoro všichni do Chrastavy. Nad námi se honí černá mračna a tak abychom se alespoň částečně schovali před deštěm, dáváme si pivko pod přístřeškem v dědince Bílý Kostel nad Nisou. Za Hrádkem nad Nisou kousek od hranic s Polskem se

konečně setkáváme i se Zdeňkem, Barčou jejich fenkou Peggy a Vaškem. Fotíme se u společné hranice tří zemí a pokračujeme dál už Polskem. A Zdeněk má první defekt. My si dáváme polské pivo a on opravuje. Jedeme dál a jsme ohromeni obrovským polským povrchovým lomem. Jedeme dál, tedy kufrujeme a nad námi se honí černé mraky. Barča chytla taky defekt a tak jsme vlastně našli docela skryté místo na spaní.

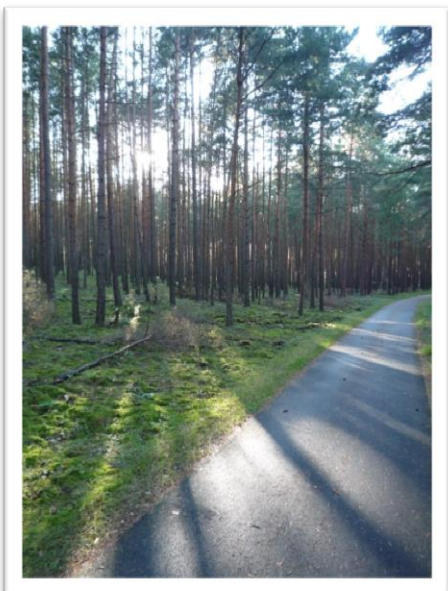

Najeto 60 km

Sobota

Ráno prší a tak vyčkáváme a odjíždíme až o půl 10 ráno za mírného mrholení. V průběhu asi patnácti kilometrů nám pořád prší. Vjíždíme na německou stranu. Poblíž města Gorlitz, česky Zhořelec si v malém kempu dáváme svačinku. V malebném městečku si prohlížíme náměstí a

počasí se už taky vylepšilo. V „íčku“ si kupujeme mapu naší trasy.

Kolem řeky pokračujeme dál po trase. Obědváme na louce u rybníka a zároveň sušíme mokré stany.

Dále pokračujeme cestou mezi dědinkami, cesta je docela členitá a tak vybíráme sklonění nad mapou nejvhodnější variantu. Chvilí prší a chvíli svítí sluníčko a tak pořád oblékáme a svlékáme pláštěnky a bundy. Cesta vede pěknými lesíky a loukami, převážně po cyklostezce, takže žádná auta. Kolem osmé hodiny večer už toho máme

dost. Stanujeme poblíž městečka Skerbersdorf hned u Nisy a většina z nás se ještě stihne i okoupat v řece.

Najeto 82 km

Neděle

Ráno vyjíždíme v 9 hodin a opět frčíme lesíky, polem a skoro pořád mírně z kopečka až do oběda, takže během dopoledne stíháme

pěkných 35 km. Taky nabíráme pitnou vodu v kempu, kde jsme původně chtěli spát. Cestou se zastavujeme v městečku Bad Muskau. Hned za mostem přes Nisu na polské straně je obrovská tržnice a tak nám Zdeněk hlídá kola a zbytek osady jde

nakupovat důležité věci jako pivo a Zubrovku. Z městečka vyjíždíme cestou přes krásný zámecký park. Sluníčko nám svítí na cestu a nám je fajn.

Cestou obědváme pod valem mezi břízkami. Docela fouká. Chvilkový odpočinek a už to

tlačíme proti větru. Cesta tedy nic moc, docela jednotvárná. O půl páté se dobíjíme svačinkou a pak už to zase jede s větrem až do Köbeln. Tady si dáváme krátkou zmrzlinovou pauzičku a fotíme se na náměstí. V nohách máme už 85 kilometrů a tak si za městem hledáme spaní. Stanujeme na kopečku kousek nad rybníkem, někteří se zajdou i vykoupat. Máme čas si u stanu popovídat a popíjet rebarborový drink, který jsme dostali jako dárek od jednoho

německého manželského páru, když jsme je požádali o pitnou vodu.

Vzájemně jsme ochutnávali naše i jejich likéry a tak nám dali jeden na cestu 😊

Najeto 88 km

Pondělí

Dnes byla mimořádně teplá noc a tak se nám dokonce podařilo vyjet něco málo před 9 hodinou ranní. Po asi 10 kilometrech jsme dojeli k soutoku řeky Odry s Nisou. Fotíme se společně i každý zvlášť. Fotek není nikdy dost.

Odtud však kvůli vysokému stavu vody musíme na objížďku. To nás docela zdrží včetně velké průtrže

mračen. Stíháme se však jakž takž schovat. V městečku Eisenhüttenstat

svačíme u diskontního obchůdku a nakupujeme pívko na večer.

Zjistili jsme, že plechovky od piva jsou vratné (stály nás 0,35 centů) a tak i prázdné bereme sebou.

Jedeme dál a další průtrž mračen jede s námi. Přežijeme ji na kávě

v malé hospůdce. Tomáš si na

zahřátí dává svařák. Odtud se už

opět napojujeme na původní cyklotrasu a jedeme už podél Odry

do Frankfurtu nad Odrou. Mají tady moc pěkné nábřeží a tak si uděláme fotící pauzičku. Obědváme dost pozdě odpoledne, ale sluníčko svítilo a nám se jelo

krásně. Šárka si dnes stihla rozbít botu, propálit bundu a odřít palec

na noze. Byl to pro ni poměrně

plodný den. Spaní jsme si našli v Agro kempu za 5 euro na osobu.

Ale máme konečně zase komfort.

Je krásný teplý večer.

Najeto 80 km

Úterý

Vyjíždíme něco po 9 hodině ráno. Opět máme slunečné počasí. Petr chytil defekt, ale moc se s tím nezdržíme. Po ujetých 25 kilometrech se zastavujeme v polském Kostrzynu v Lidlu. A Petr nakonec musí vyměnit celý plášť na předním kole.

Dál však pokračujeme německou stranou po protipovodňovém valu a cestu nám neustále křížuje nějaká sportovkyně – běžkyně na dlouhé tratě, říkáme jí Xena – je ramenatá, svalnatá a nekouká vlevo, vpravo.

Míjíme také stádo bílých krav, které se nám doslova staví do cesty. Kola jeden úsek dokonce vytlačíme kopečkem ke správné trase. Jedeme vcelku nezajímavou krajinou po protipovodňovém valu. Obědváme opět u rybníka a dáváme si také jak jinak i krátkou pauzičku. Po obědě pokračujeme opět po valu a míjíme slušný hotýlek ve vagónech, také pěkné hrázděné domečky. U jednoho z nich konečně nabíráme pitnou vodu, té je tady opravdu nedostatek.

Blíží se večer a tak zajíždíme na polskou tržnici, abychom nakoupili piva a nějaké zobání na večer.

Stanujeme také na polské straně u lesa na louce. A protože jsme v chráněné krajinné oblasti, tak si nejdříve rozložíme netkanou folii, po ní se válíme, pijeme pivko a povídáme si. Stmívá se a začíná pršet. Rychle stavět stany.

Najeto 82 km.

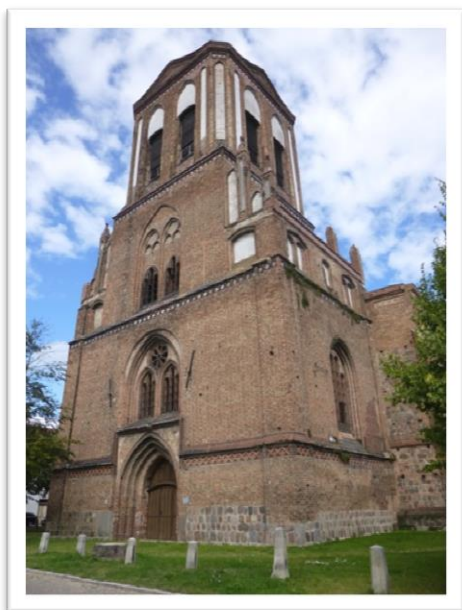
Středa

Ráno vyjíždíme něco po 9 hodině, je chladno, ale neprší. Radka s Petrem shání toaleták, nakonec seženou zadarmo alespoň papírové utěrky.

Jedeme zase podél řeky, nejdříve proti větru, jde to ztuha až k dřevěné rozhledně. Koukáme na řeku z výšky nalevo i napravo je voda. Jedna z nich je rameno staré Odry. Docela tady fouká.

Odtud nás však čeká několikakilometrová cesta po panelech až do města Schwedt. Jsme z toho dost vytřesení. Ve městě nakupujeme červené víno na večerní svařování a konečně můžeme vrátit plechy od piva. Obědváme na náměstí na lavičkách. Pokračujeme do Gartz. Tady si nabíráme vodu v evangelickém kostele ze 13. století a

navštívíme 37 metrů vysokou věž, jak jinak než s průvodcem, který je nadšený našim cestováním a zájmem o místní kulturu. Výhled na okolí je úžasný.

Dále nás ovšem čeká cesta proti větru, šlapeme jako o život, ale kola skoro stojí. Jsme z toho pořádně vyčerpaní. Po menší výměně

názorů, zda pokračovat dále nebo se snažit najít vhodné místo na spaní, vyhrává spaní. Petr se tohoto úkolu ujal velmi zodpovědně a našel krásné místo u lesa hned u zámeckého jezera Schlossee.

Kluci se jdou samozřejmě hned okoupat. Je teprve půl 7 večer a tak sedíme, povídáme si a popijíme červené svařené víno. Je tady úžasné.

Najeto 77 km

Čtvrtek

Ráno je slunečné, ale chladné, čeká nás cesta do kopce a proti větru, tak se alespoň zahřejeme. U zámku Penkun se na chvíli zastavujeme na

krátké občerstvení a pak dále šlapeme do městečka Plöwen, Fičíme krásnou asfaltkou přes lesy a louky. Je tady dětský letní tábor a tak i my se zastavujeme poblíž na lavičkách, abychom se naobědvali.

Dále už cesta vede bohužel nezpevněným povrchem. Zastavujeme se na další rozhledně a Tomáš jde k vodě zkusit, zda už je slaná. Ještě není, je to teprve nějaké jezero poblíž moře. A opět máme před sebou krásnou asfaltovou cestu vedoucí lesem. Jede se parádně a rychle nám to ubíhá.

Za lesem v malé dědině se ptáme místních na

vhodné místo pro spaní a nejlépe u vody kvůli večernímu koupání. Pán je zrovna starosta městečka a tak nasedá do auta a my šlapeme na kolech za ním, aby nás zavedl k místnímu jachting klubu.

Krásné místo na spaní, příjemná písčiná pláž. Dokonce i tojtojku a elektřinu máme k dispozici.

Přestože je chladno jdeme se všichni koupat. Jdeme, to je to správné slovo, protože jdeme vodou hoodně dlouho a daleko, je tady velmi plytko. Večer svařujeme bílé víno na zahřátí a plánujeme další cestu.

Najeto 82,5 km

Pátek

Ráno je zima, ale sluníčko se už dere mezi mračna. Včera jsme naplánovali cestu až do Peenemünde. Čeká nás dlouhá cesta co nejrychleji a nejdříve do Ueckermünde, ale je tady velmi pěkné okolí, městečka, mokřady s rákosím, jezera a zase rozhledna.

Sluníčko svítí a tak je na co se koukat.

V Ueckermünde si pochutnáme na kávičce a zmrzlině a Katce se zlomil nosič na brašny. Oprava chvíli trvala, ale kluci jsou mimořádně šikovní a tak

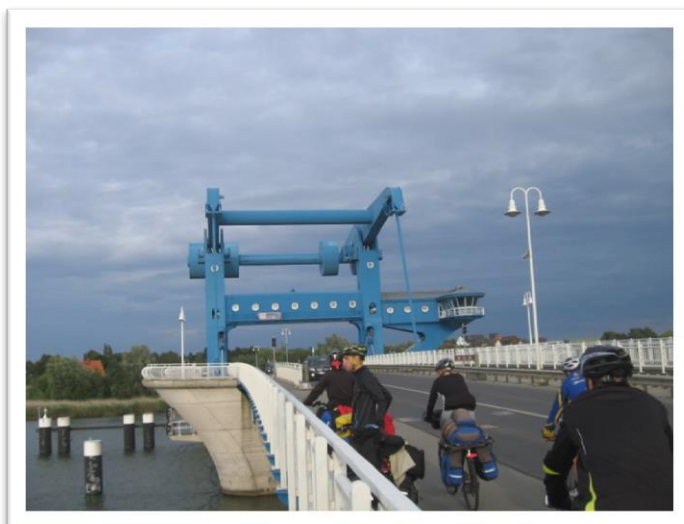

zanedlouho jedeme dál směrem k moři.

Část cesty vede opět po drkotavé panelce, ale pak už po normální silnici mezi auty až ke sklápěcímu mostu ve Wolgast. Odtud je to k moři jen co by kamenem dohodil.

Konečně moře, sice studené a plné malých medúz, ale je to tak, dojeli jsme až k Baltu.

Fotíme se společně na pláži u natažené mapy.

Je 8 hodin večer, stmívá se a hledáme kemp poblíž. Je tady, ale kurevsky drahý jak říkáme, no co už, jinde spaní není. Pro 2 osoby a stan 17,10 EUR. V recepci sedí škaredá, rezavá

pizizubka a jinak než německy neumí. Neberou VISA kartu a Maestro jim tady prostě nefunguje. Kemp ohromný jak kráva. Jsme vytočeni do běla. Místo s námi šel vybírat chlapík a když mu rukama a nohama

vysvětlujeme, že místo je hrbolaté, říká, že je to přece „naturel“. Nic nenaděláme, bohužel. Myjeme se aspoň v horké sprše, která je jak jinak, než na žetony. Večer ještě popijíme červené i bílé víno, prostě oslavujeme až do 23 hodin. V noci trochu poprchává, ale ráno už je bez deště.

Najeto 89,5 km

Sobota

Ráno se balíme a pryč odtud. Hned u pláže kluci s Barčou vybalí kola a jedou do 10 km vzdáleného Peenemünde okouknout ponorku.

Katka s Radkou a Šárkou mezitím hlídají bagáž a Peggynu. Užívají si pláže a pohody, která tady kolem panuje. Světelná tabule nám hlásí, že fouká 16°C teplý vítr a 26°C teplotu okolí. Blíží se poledne a kolem začíná být docela rušno. Lidé si pronajímají plážové budky, ale málokdo se koupe.

My si alespoň smáčíme nohy. Zpět nadšená ponorková skupinka přijela před 13 hodinou a teď urychleně vyjíždíme podél moře a pláží do polského Šwinoujście. Je to přibližně 40 km, tak máme do večera co dělat. Cesta vede horem, dolem, lesem i lázeňskými promenádami - německými turistickými letovisky. Lidí je tady opravdu hodně a motají se přímo před našimi koly. V lese je zase naopak plno písku, do kterého se naše kola doslova zabředávají.

Na odpočívadle hned u pláže vaříme oběd a krátce odpočíváme. Peťa s Davidem se s námi loučí a jedou dál po vlastní

ose.

Čeká je ještě další cesta autobusem a pak vlakem domů. My pokračujeme dál do Polska a hledáme pláž, kde by mohla také

Peggy. Konečně parkujeme kola, rozkládáme netkanou folii na rozežrátý písek a užíváme si teplíčka. Koupeme se mezi medúzkami, moře je docela studené a co nás překvapuje je docela málo slané.

Vyhřejeme se a dál šlapeme do pedálů. Do Šwinoujście, na tržnici, kde to krásně voní nějakou dobrou baštou přijíždíme ještě před 18 hodinou. Dáváme si hodinový rozchod na jídlo a dárečky. Tak a teď už rovnou na trajekt.

V 19 hodin už jsme na trajektu a o půl hodky později, přijíždí Renek s tranzitem. Ve 20:50 jsme naloženi a jedeme zpět do republiky. Děkujeme Renkovi, Zdeňkovi i Barči za rychlý a bezpečný nedělní příjezd domů.

Najeto 65 km

Najeto celkem máme 706 km, někteří o něco málo méně 😊